

Plaça Gran

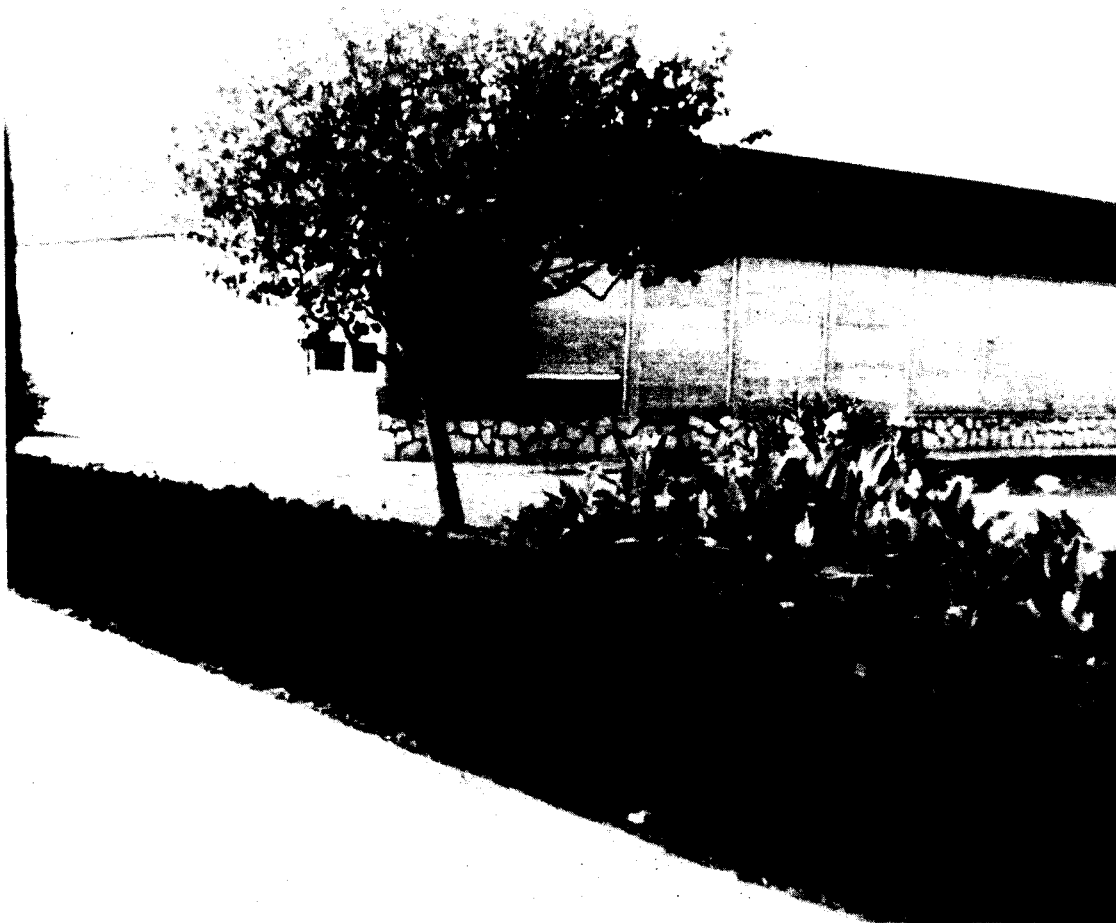
Publicació
Granollerina

Núm. 44

Dissabte, 3 de novembre del 1979

Preu: 25 ptes.

INSTITUT



ENFRONTAMENT

ENTRE PARES

I PROFESSORS

(Pàgina 4)

**Els Partits Polítics de Granollers
Valoren els resultats
del Referèndum de l'Estatut**

Pàgines centrals

Després del Referèndum

Enllestit el tràmit de la consulta popular sobre l'Estatut d'autonomia per a Catalunya, i donant per superats també els tràmits subsegüents (ratificació per les Corts Generals i promulgació pel rei), un nou període s'obre per al nostre poble, període que ha d'ésser encapçalat per les eleccions que han de permetre la constitució del nostre Parlament.

El nostre vell Parlament del 1932, que ha hagut de sobreviure's treballósament fins ara, reduït el nombre dels seus diputats a la mínima expressió, serà finalment substituït per una assemblea nova de trinca que representarà la Catalunya del 1980.

En preparar el nostre esperit per a aquesta nova etapa no podem oblidar de cap manera els canvis (alguns d'ells gens desitjables) que ha experimentat el nostre país en els quaranta-vuit anys que s'han escolat des de l'elecció de l'anterior Parlament. Una generació i mitja amb les amargues experiències d'una cruel guerra civil i d'una duríssima i llarga dictadura anticatalana, havia d'experimentar danys i deformacions que han pesat negativament en el resultat de les consultes populars que han estat fetes des del 15 de juny del 1977 fins al recent 25 d'octubre d'enguany.

Hem de començar, doncs, amb un esforç per a neutralitzar aquells danys i per a redreçar aquelles deformacions i hem de fer entre tots els possibles perquè aquest esforç es reflecteixi en els resultats de les eleccions per al Parlament Català.

I jo diria que el sentit del dit esforç podria ésser indicat sota el lema de la racionalització i renacionalització de la política catalana. Racionalització i renacionalització han d'ésser els nostres mots d'ordre. I han de comportar la desaparició de formacions o d'ombres de formacions que no estan justificades per les circumstàncies presents, l'evitació de duplicacions que sovint no obeeixen més que a rutines o personalismes, la concreció d'idearis i doctrines que conscientment o inconscientment han estat deixats nebulosos i constitueixen un parany per al ciutadà incaut o mal informat,



i la desaparició del sucursalisme, sigui per la ruptura de tot lligam orgànic amb els partits no catalans, sigui per l'eliminació dels grups sucursalistes, sigui per una sincera integració d'aquests dins els seus consemblants de disciplina exclusivament catalana.

Sabem que tot això no és fàcil, però cal assolir-ho, i com més aviat millor, si volem que les nostres institucions autòniques funcionin amb normalitat.

No cal dir que de tot això, l'eliminació del sucursalisme és el més urgent. Sense ella la nostra autonomia serà sempre precària. Amb ella, una modesta mesura d'autogovern queda notablement potenciada i esdevé susceptible d'immediat increment.

Cal doncs que a Catalunya tots els partits siguin de sobirania catalana i siguin catalanistes: del color que siguin —liberal, demòcrates cristians, social demòcrates o marxistes—, però sempre i tots ells nacionalistes. I això no solament per defensar la nostra incipient autonomia, sinó per incrementar-la en totes les oportunitats que es presentin o puguem propiciar.

Alguns regionalistes igualits han insinuat entre dents que ara, amb l'autonomia, ja podem incardinar-nos en els partits generals espanyols o tenir amb ells el mateix grau d'autonomia que la Generalitat tindrà respecte de l'Estat espanyol. Voldria recordar a aquests ho-

mes de catalanitat tan fluixa que l'any 1932, ni Macià, ni Cambó, ni Nicolau d'Oliver, ni Unió Democràtica de Catalunya, ni la Unió Socialista de Catalunya, no van creure que la implantació de l'autonomia els obligava a desguarir els bàluards que havien de permetre la seva defensa i la seva expansió. Els partits en un país en curs de recobriment de la seva personalitat no han d'anar a remolc de l'estructura constitucional que hom vagi aconseguint, sinó que han d'ésser el motor del progrés vers un ideal que no hem de cuinar a desar a les golfes així que haurem obtingut el menor resultat positiu.

Cal que quedi ben clar, però, que el rebuig del sucursalisme no significa que ens haguem de desinteressar dels afers que fins i tot amb una autonomia integral quedarien per a l'Estat central. Són afers que ens afecten i per tant tenim el dret i el deure d'intervenir-hi. La guerra i la pau, les forces armades, la moneda, els pactes internacionals no ha d'ésser deixats exclusivament a mans dels no catalans, ans hem de participar en llur gestió en la part que ens correspongui, que no ha d'ésser petita. Això ens portarà naturalment a establir enteses estables però vincles orgànics amb partits polítics de fora de Catalunya, i a col·laborar amb ells en condicions a establir, sigui en el govern, sigui en l'oposició, sigui uns partits catalans amb aquell, i uns altres en aquesta, perquè en l'un i en l'altre indret hom pot prestar valuosos serveis a Catalunya.

Entrem, doncs, en un període de gran interès i hem de preparar-nos a intervenir-hi amb la major activitat i amb el millor desig d'encert. Cal que tots els ciutadans es mobilitzin per aportar-hi llur esforç. Una democràcia no pot actuar sense partits, ni aquests poden existir sense militants. Que els catalans compreguin que no es poden quedar a casa com a simples espectadors. Si refuseu el paper d'actors que la democràcia els concedeix, que no vinguin després a queixar-se si la representació no els ha complagut. La inhibició és una vituperable deserció.

M. Coll i Alentorn



CODINACH

Plaça de la Porxada, 8
Plaça de les Olles, 1
Tel. 870 29 44 - GRANOLLERS

Assegurances

Ratlles breus

Tenim Estatut

No, no són els resultats que volíem: el percentatge d'abstenció ha estat una bufetada moral. Fa poques setmanes ho assenyalava en aquesta mateixa columna, parlant dels referèndums a Escòcia i al país gal·lès com a advertència del que podria succeir a Catalunya. Si aquest quaranta per cent d'abstenció és degut als catalans que volien un Estatut millor, hauria estat una opció honorable. La gravetat de la qüestió rau en la indiferència, el desinterès, la insolidaritat, la indolència, la insatisfacció. Els polítics hauran de reflexionar, afinar objectius i amprar tàctiques més adequades. Cal culturalitzar el país, catalanitzar els catalans de naixement i els immigrants que ho volen ser-ho. Fer escola, i escola catalana. Fer una Catalunya, on l'atur i la inseguretat ciutadana siguin impensables. I que no em parlin de tormentes tropicals, ni intentin justificar-se amb estudis comparatius sobre els resultats dels referèndums europeus, que no van estar quaranta anys esperant un Estatut. Malgrat els resultats pèssims —diguem-ho clar—, l'Estatut ha estat aprovat i això, en darrer terme, és el més important. D'ací a deu anys possiblement ni ens recordarem de les xifres; els objectius assolits serà el que compte. Tenim Estatut. Ara, amics polítics a treballar.

Joan Barcon

L'apotecari

Dissabte	3	Arimany
Diumenge	4	Bellavista
Dilluns	5	Jonch - Puig
Dimarts	6	Montaña
Dimecres	7	Ochoa
Dijous	8	Olliva
Divendres	9	Ollivet
Dissabte	10	Ochoa

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevosti

Col·laboren: M. Coll i Alentorn - Josep Garrell i Soto - Montserrat Ponsa i Tarrés Miquel Blancher PSUC - Narcís Civil ERC Convergència Democràtica de Catalunya PSC Granollers - J. Rovira Tenas - C 11 Miquel Maymó - Esteve Sarroca - Jaume Ortuño - Quico Sala i Carme Garrell

Fotos: Pastor i Rafa Montaña

Correspondència: Carrer Clavé, 46

Imprimeix: Gràfiques Garrell

Vila obreta

Robatori d'una moto de primera mà

El passat divendres, a les cinc de la matinada els veïns del carrer Alfons IV, foren desvetllats del son, quan més fort era el temporal de trons, llampecs i pluja, per una sorollosa trencadissa de vidres que portaren a terme, a cop de ferro, uns lladres a la botiga de can Basolí a fi de robar una moto que van carregar dalt d'una furgoneta que prèviament havien robat i aparcad dalt de la voravie.

Encara que el temps era intempestiu els veïns donaren el crit d'alarma i al cap de breus moments va personar-se la Policia i la Guàrdia Civil, que segons informacions, aconseguiren localitzar la furgoneta al carrer Girona, però no hi havia ni la moto, ni els lladres...

31.º Concurs de Colles Sardanistes

A la plaça de la Porxada, el passat diumenge al matí, va celebrar-se el 31.º Concurs de Colles Sardanistes, que malgrat el temps plujós van assistir-hi molts granollerins. El veredict i lliurament de premis fou: **Infantils:** 1.º Nous Amics, de Granollers, Trofeu Terra Aimada, i 2.º Petits Cardedeuencs, Trofeu Agrupació Sardanista. **Juvenils:** 1.º Xivarri, de Granollers, Trofeu Specifauna, i 2.º Giravolt, de Granollers, Trofeu Agrupació Sardanista. **Grans:** 1.º L'Atlàntida, de Vic, Trofeu Agrupació Sardanista, 2.º Som i Serem, de Granollers, Trofeu Moto Sastre, i 3.º Renalxenxa, de Cardedeu, Trofeu Coca-Cola.

A la tarda, a la Casa de Cultura, va interpretar un bon Concert la Coral Joventut Sardanista de Puig-reig, com a cloenda d'aquest 8.º Festival Sardanista de Granollers.

Associació Cultural Centre d'Estudis

El membre numerari del Centre d'Estudis, Josep M.ª Ruera, presentarà la ponència: **Recordant al Dr. Hermenegild Carrera i Miró**, a la sessió ordinària del mes de novembre, que es celebrarà el proper dilluns dia 5, a un quart d'onze de la nit, a la Fundació P. Maspons i Camarasa, Casa de Cultura Sant Francesc.

Un infant segrestat i retornat pels lladres

Dies enrera un veí granollerí aparcà, com sempre, el cotxe davant de casa seva i en el breu moment d'entrar i sortir va esglaïar-se en contemplar que li havien robat l'auto i el seu nét que portava a dins dormint.

Suposem que els lladres quedaren sorpresos de la seva malifeta, si bé, sortosament van tenir un bon pensament, segons ens han informat l'infant segrestat el posaren a dida en un bar, però seguiren el seu mal camí amb l'auto.

Castanyada sorprenent

Els components de la rotllana claveriana, amb llurs familiars, el passat dissabte van celebrar la tradicional Castanyada, en la que imperà el bon humor. Va cantar-se i es recitaren poesies, però la sorpresa d'aquesta «castanyada» fou que no faltaren els panells i el vi bo, que van anar acompanyats de «cacauets torrats» que van suplir les castanyes. Aquesta sorpresa dels «cacauets» fou motivada que la castanyera que havia de torrar les castanyes va estar malalta.

Un mini Pregó d'unes festes dedicades a l'Hospital-Asil

A la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa, el passat dimarts, a la nit, s'iniciaren els actes que ha organitzat el Grup Germanor, per a commemorar la Fundació de l'Hospital-Asil.

Aquest acte inaugural fou un mini Pregó que va llegir-nos el granollerí Antoni Jonch i Cuspinera, qui va encapçalar-lo amb el lema: **Els joves, els vells i la natura**, amb la seva mínima disertació, Jonch, com ell sap fer-ho, va dir-nos molt de la vida actual.

El pregoner va ésser presentat per Pere Canal i Baliu, qui féu una sinopsis biogràfica d'aquest granollerí que honora a la ciutat.

El nombrós públic assistent va premiar amb aplaudiments aquestes dues intervencions com també al popular Josep Bové, ànima d'aquestes festes tan humanes, qui féu lliurament de rams de flors a la senyora Jonch i Antònia Roura i Barbany, i a Canal i Jonch, d'unes rajoles-ceràmica.

Finalitzà aquest agradable acte amb l'actuació d'Angel Montes, Carles Roquet i Josep Bassa, que van cantar varies cançons.

Homenatge a

N'Antònia Roura i Barbany

Demà diumenge, tindran lloc diferents actes a l'Hospital-Asil i al Club de Jubilats St. Jordi, de la Caixa d'Estalvis de Catalunya, a les quatre de la tarda. Ens plau ressaltar l'homenatge que es dedicarà a l'abnegada granollerina Antònia Roura i Barbany, per la seva labor humanitària al nostre Hospital.

256 donacions de sang a «La Mútua»

La recent campanya de donació de sang celebrada en col·laboració amb la Germandat de Donants de Sang de la Seguretat Social, sota l'organització de la Mútua del Carme, ha obtingut un resultat favorable, si tenim en compte els dies plujosos que hem sofert, que d'alguna manera ha minvat l'afluència de donants altruistes, al Centre de Donació instal·lat per «La Mútua».

Aquesta sang que s'ha recollit, servirà per a mantenir el subministre permanent del preat líquid vital al nostre Hospital General de Granollers, totalment gratuït, i que evidentment serveix per a pal·liar el problema de l'escassetat de sang i salvar vides humanes dels vallesans.

Pròximament es remetran els carnets de donants a les persones que van efectuar la seva donació, i que portarà inscrit el seu grup sanguini i factor Rh.

II Curs de Psicologia Infantil

Tots els dilluns i dimecres, del 5 de novembre al 5 de desembre, tindran lloc al local de la Creu Roja, les classes del II Curs de Psicologia Infantil que organitza el Departament de Psiquiatria de la Policlínica del Vallès amb la col·laboració de la Creu Roja.

Defuncions

Dels dies 22 al 28 d'octubre, a Granollers han mort: Mercè Vilà i Jané, 95 anys, i Lluís Recolons i Santamaria, 80 anys.

LLIBRERIA MONTSENY

Llibres de text

Batxillerat ● E. G. B.

i Formació Professional

Tarafa, 2 - Tel. 870 48 42
darrera Cinema Majestic

Enfrontament de pares i professors

No dubtem de que els professors tenen raó en queixar-se de la seva situació, inestable, e insegura fins a l'últim minut i això, any rera any. El que no ens sembla bé, és que tan sols tenen amb compte el seu problema, que no dubtem que hi és. Els pares, no cal dir que són els més perjudicats, juntament amb els seus fills, els alumnes. Entre tots, no fem res més que afavorir i promocionar aquesta delinqüència, que tant ens preocupa.

Creiem que el raonament més sensat, el va donar un professor, recent arribat a Granollers, en dir que tot el problema era premeditat amb l'única finalitat d'ensorrar l'Escola Pública. Comentà la seva estranyesa pel fet de que una ciutat

com Granollers, no disposés més que d'un Institut, amb una població estudiantil tant important. Segons ell, el que el govern intenta, es enfrontar pares i mestres, fent-los avorrir mutuament, cada ú pel seu cantó i fer-els-hi així venir ganes, d'abocar-se a l'escola privada.

Intervingué un altre mestre, acabat d'incorporar també a casa nostra, intentant aclarir que no tota la culpa venia de Madrid. Ell, havia fet oposició, i al igual que els demés, savien ja els resultats de la prova, des del 4 d'agost. Alguns Instituts però, entre els quals s'hi compte el de Granollers, no havia enviat la llista de necessitats (número de mestres, i matèries) fins a primers del present mes. Conseqüència del re-

tràs: els nomenaments no es poden produir, mentre no es coneixen els manaments. Direcció, no féu comentari.

Pel que detectàrem, la solució que convingui a tots, serà àrdua. Si del que es tracta, es pressionar a Madrid i obligar-los a donar-nos el que ens pertany, no seria oportú, que els professors que tenen ja el nomenament, obrissin les portes del nostre Institut a tots els alumnes, i entre ells i els pares, que no dubtem hi estaran disposats, organitzéssim la reivindicació «com Déu mana»?

La pressió que es podria fer entre tots, i el ressò que això tindria, seria a ben segur suficient, com per a fer pensar, als senyors del Ministeri.

M. P. T.

Què queda de l'Escola Nova?

De l'Escola Nova en queden, adquisició difícilment reversible, una sèrie de mètodes i tècniques, conseqüència en molts casos de l'extensió i la divulgació dels coneixements psicològics. Així, sabem, i ja no podem deixar de saber, que l'activitat, manual, corporal, mental, és condició necessària de l'aprenentatge. Que hi ha uns mètodes sensorials especialment adequats per a determinades adquisicions, que les etapes del desenvolupament del nen i de l'adolescent exigeixen i exclouen uns o altres tipus de programació, etc.

Difícilment, tornarem enrera, en aquests aspectes, de la mateixa manera que difícilment tornarem a l'arada de fusta o renunciarem a la vacunació... si no és que la barbàrie espiritual arrossega també la civilització material.

Ara bé, és aquesta tota l'herència? Jo diria que aquesta és l'herència que hem acceptat. A la resta, col·lectivament, socialment, hi renunciem.

L'Escola Nova va ésser el fruit més madur i més perfecte, probablement de l'esperit liberal; un fruit sorgit, com tantes vegades passa en història, quan aquest esperit ja declinava, per la incomprensió, la covardia i la traïció d'aquells qui n'haurien hagut de mantenir alta la bandera.

El liberalisme era un moviment d'origen essencialment aristocràtic que pretenia portar l'esplèndida llibertat interior de la qual gaudien els membres d'aquella aristocràcia (fonamentalment per la seva independència de pensament), a la totalitat de la humanitat. Portar la llibertat, o despartar-la, podríem matisar, però en el fons és igual.

No és ara el moment, de fer la crítica d'aquell esperit, veure'n les febleses, constatar-ne les arrels cristianes, i menys d'analitzar com va ésser traït, fins al punt que en el cap de la gent hi ha avui un garbuix impressionant (fomentat de vegades per qui hauria d'ésser una mica responsable) entre els termes liberalisme, liberalisme econòmic, capitalisme.

El que cal constatar és que de tot aquell esperit no en queda pràcticament res. I especialment del principi (no erroni, sinó cert) que, potser una mica inconscientment, va dominar tot el moviment de l'Escola Nova: que la llibertat interior, l'única autèntica, exigeix contenció, formalisme, decència. El principi de la proporcionalitat directa entre llibertat i exigència en el formalisme, que fou per l'Escola Nova d'una evidència immediata.

Exactament al revés que avui.

Avui llibertat es confon amb descordament, irrespecte i, en el millor dels casos, espontaneïtat. El que avui hom anomena llibertat és exactament la llibertat de no ésser persona. La llibertat de l'Escola Nova, feta d'exigència, de forma, de respecte, de contenció, de cortesia, era la llibertat d'ésser persona.

Convé, abans no sigui massa tard, que siguem capaços de recollir l'herència, l'autèntica, de l'Escola Nova. No els farbalans psicoactius, que, a la llarga, si seguim per aquest camí, també perdrem.

Jordi Galí i Herrera

AVUI - 28 octubre 1979

la cuca

Taller d'Expressió Plàstica

Per infants de 6 a 14 anys

INFORMACIÓ: Cada dia de 2/4 de 6 a 2/4 de 8 de la tarda
Carrer de Girona, 8 (davant Policlínica)
INSCRIPCIÓ OBERTA

L'Hospital General s'ens mor

COMENÇA AMB 1/4 DE RETARD

Se'ns convocà a la roda de premsa verbalment, el dia del Referèndum, quan anàrem a recollir dades dels resultats. Estaven presents, el batlle Sr. Ballús, el Sr. Cornellas i el Sr. Pelayo, per part de l'Ajuntament; el Sr. Trullà, director de l'Hospital General. Pels mitjans informatius, érem set. (Suposo que el Sr. Cañas, venia com a agència EFE). El Sr. Trullà, va informar de la greu situació que travessa l'Hospital, i les poques perspectives de solució ràpida que es preveuen.

Digué que el 85 % d'ingressos, provenen de la S. Social, i que aquesta, no compleix amb el que havia promès. No solament no cotitza amb el % d'augment que li tocava, sinó que vol retardar el pagament a 40 dies. Cal tenir en compte que els sous dels empleats han augmentat el 6 % el primer semestre i el 7 % el segon. Manifestà també que el preu se'ls paga per llit és més de 1.000 ptes., per sota del seu cost.

Per la paga extra de juliol, en vista que no es podria pagar la nòmina, s'acordà fer una pòlissa de crèdit, per poder pagar el personal. Fou avalada per la Junta del Patronat. Tenim calculat, digué, que entre els interessos que hem de pagar pels crèdits que hem hagut de demanar per acabar obres, per l'ampliació, per uns diners que devem al constructor, endarreriments que es deuen al personal, més la paga extra de Nadal, suposarà tot plegat, un desfasament d'uns 67 milions de pessetes, a final d'any.

Aquest no és un problema personal, ni d'uns quants. Aquesta és una Entitat que dona un servei públic, i pot representar, en un moment molt pròxim, un caos a nivell Comarcal.

Volgué agrair públicament, el comportament disciplinat de tot el personal, que en cap moment, malgrat les dificultats, ha organitzat cap tipus de reivindicació, que distorsionés la bona marxa del Centre.

Hem aconseguit un avenç de la nòmina (a tothom paguen a 40 dies) que no sabem fins quan durarà. Recalcà aquí, que fins fa poc se'ls pagava des de Barcelona, però que ara els cal anar a Madrid per tot. En queixar-se els digueren: «Ahora cuando tengais la Autonomía, todo lo solucionaréis».

BUTLLETI MUNICIPAL

Prengué la paraula després el Sr. Cornellas, i féu la presentació del butlletí de l'Ajuntament. Serà mensual, costa unes 46.000 ptes., i digué que es repartiria per tots els domicilis.

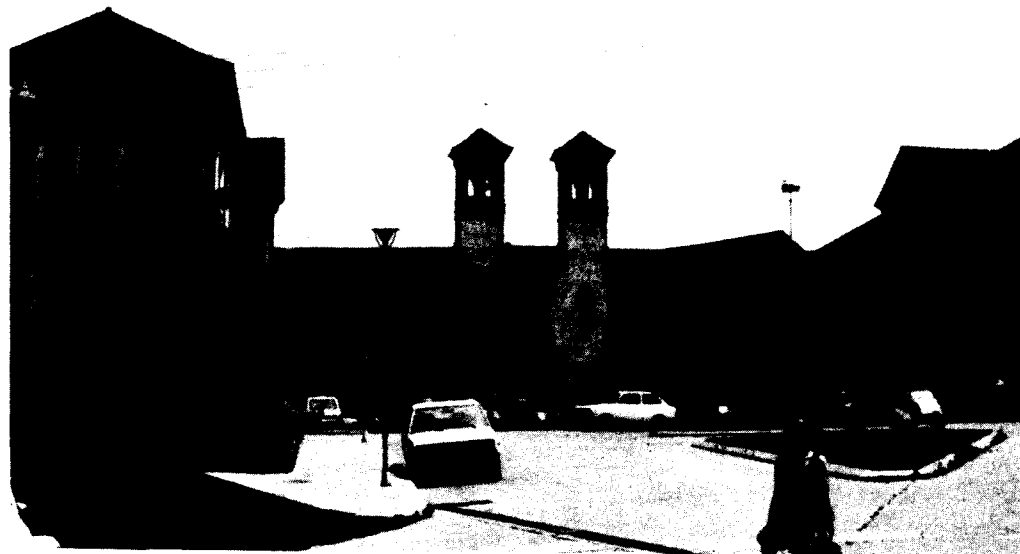
Està prevista també la presentació als barris. No calen comentaris Tots el teniu.

L'ESTATUT

El Sr. Ballús comentà llavors els resultats de l'Estatut. Digué que l'índex de votants, havia estat bo. La majoria, no opinàvem el mateix.

EMBARGS DE COTXES

El Sr. Pelayo, ens explicà com havia anat l'embarg de cotxes que s'havia iniciat aquella setmana. La recaptació de la tasca d'aparcament, representa un to-



tal de 30 milions de ptes. a l'any. Falten per cobrar-ne aprox. uns 10. S'han fet ja 38 embargs. Per aquest setmana, se n'han previst uns 100. Digué que serien exhaustius. O els ciutadans paguen, o es queden sense cotxe.

PROGRAMA 79-80

Se'ns informà d'un esborrany de programa que per l'any 79-80, el grup socialista ha presentat a la Permanent, per a ser aprovat pels diferents grups.

Parlaven de canvi de restructuració a l'Ajuntament. Des d'ara hi haurà gran disciplina urbanística. Hi ha 10 expedients per a ser cursats. Volen respecte a la llei. (Sembla que això és de llei natural).

GESTIONS VIMUGRASA

Sembla ser que hi ha un decret, pel que s'adjudiquen 30.000.000 de pessetes, per a nous estatges. Que els 30 milions, 4.500.000, podrien ser destinats a estatges que estiguin sense acabar. El Sr. Ballús i el Sr. Pelayo, viatjaran a Madrid per veure què se'n podia treure. Els digueren que els estatges de Granollers no estaven prou acabats, i que el tipus social de gent, no era el que ells volien. Volen adjudicatari de capacitat econòmica.

Que amb l'Estatut, també s'arreglaria. Que aquest era un problema de U.C.D. que durant tres anys, no va volar eleccions democràtiques en els ajuntaments.

Tant sols es podria resoldre amb un «decreto ley» que digués: El Estado se hace cargo de las viviendas de Granollers. S'ha demanat una audiència al President Suárez, entre l'Ajuntament i els caps de tots els grups polítics. Cal que tots els Parlamentaris hi donin suport.

PROJECTE I CONVOCATÒRIA

Des d'ara, quan s'entri a la Casa Gran, hi haurà un conserge per dirigir i orientar la circulació, hi havia qui s'esmunyia per llocs de clausura. Bona idea.

S'ha convocat 12 beques per a la Policia Municipal. En aquest moment, Granollers compta amb un total de 43 policies, 8 caporals, 3 sargents, i 1 brigada. Els aspirants, poden ser homes o dones, entre 18 i 30 anys, d'una estatura mínima pels homes de 1'70, i per les dones de 1'65. Caldrà tinguin el títol de gra-

duat escolar i hauran de superar una revisió mèdica, una prova psicotècnica, cultural i una d'aptitud física. El curs es donarà a l'Escola de la Guàrdia Urbana a Barcelona i durarà 4 mesos, més 15 dies de pràctiques. Les despeses i els viatges dels 12 millors classificats, seran a càrrec de l'Ajuntament.

Segons el Sr. Ballús, cal que cada policia que porti una arma, sigui capaç de saber-la usar bé. Tant si es tracta de les que porten bales que maten, com les que no maten tant (?)

NOVA OFICINA DE COL·LOCACIÓ

A Mollet s'ha obert una oficina general de col·locació. Pot ser d'alleujament a Granollers, donat que les persones subsidiàries d'atur són unes 5.400, i que demanen prestacions, unes 10.000.

ASSEMBLEA CONFLICTIVA

Es comentà l'Assemblea que hi hagué a la guarderia Canguro. Pel que sembla l'Ajuntament, no pot sufragar, el que se li demana. Fins ha contribuït amb uns sis milions al finançament. Ara, però, se n'hi demanen 17. L'Ajuntament opina que els serveis Municipals, s'han d'autofinçar. El problema està en el fet que la majoria d'infants acollits, sembla que haurien de pagar una quota més elevada, segons l'Ajuntament, i per contre les educadores pares i mares, que tots votaren quan en fou hora, decidiren que la quota havia de ser única i petita. Els infants acollits, són 140; les educadores són 18, i els administratius, 2. Dels 140 infants, set, són de comarca. Resta per veure la solució.

NETEJA

L'Ajuntament, ha decidit que el proper mes, les parets de la nostra ciutat, quedaran netes. Per compte seu. Que duri.

IMPOSTOS

Per acabar, ens informaren dels percentatges que cobraran a les discoteques bars, pubs i restaurants, a partir del proper any. Pel que resta del 79, s'ha solventat deixant que entre ells es reparteixin un total, que l'Ajuntament pensa que és oportú. Pel que es veu, SHEILA és qui s'emportarà la tallada més grossa.

Donem-nos molta en anar al cafè abans de començar l'any. Després qui sap...

Montserrat Ponsa i Tarrés

Els Partits Polítics de Granollers

Cal reconstruir Catalunya amb la participació de tots

La votació de l'Estatut ens ha obert la darrera etapa en el camí cap a la recuperació de l'autonomia per al nostre poble. Ha estat una votació potser decepcionant pel baix nivell de participació i això ens obliga necessàriament a fer tota una colla de reflexions sobre el perquè d'aquesta actitud d'inhibició de molts dels ciutadans de Catalunya davant el projecte d'Estatut i també sobre les tasques que cal emprendre a partir d'ara.

Es important, a l'hora de valorar la participació en el referèndum, tenir en compte diversos aspectes, d'una banda que el nombre d'abstencions ha estat prou elevat com perquè no els poguem atribuir bàsicament a factors climatològics, pensem que el projecte estatutari és encara un gran desconegut per a molts catalans i la campanya del Referèndum no ha ajudat gens en aquest sentit, l'actuació de tots els partits sense excepció ha estat poc engrescadora i sense imaginació i la Generalitat l'ha portada a terme d'una manera força mediocre; un altre factor és que molts l'han donat per aprovat d'entrada en tenir el suport dels partits majoritaris i que la seva participació era tan sols un requisit sense transcendència; hi ha també l'element cansament després de tres votacions en menys d'un any i no veure massa clar si havia canviat alguna cosa en profunditat etc... Tots aquests factors sumats al de la pluja pot ajudar-nos a entendre el perquè d'aquesta elevada abstenció.

Al costat d'això també hi ha el vot negatiu a l'Estatut que en alguns llocs ha superat el 10 % dels vots emesos i que fonamentalment, encara que sí en part, no es deu a posicions com les que expressa l'extrema dreta, és sobretot un signe de recel, de por; pensem que abans de la consulta electoral havien corregut els rumors més inversemblants com per exemple el que l'endemà d'aprovat l'Estatut obligaria als qui no eren nascuts a Catalunya a retornar a llurs llocs d'o-

rigen, aquestes fal·làcies han arribat a fer un cert efecte en un país que, malgrat tot, té un grau força baix de politització.

Però d'altra banda tenim una participació que no es pot pas menystenir; les classes populars han forçat el gruix dels votants i el seu sí majoritari ha estat molt important. Pensem també que la participació i el vot afirmatiu en zones de població immigrada majoritària era superior en molts casos que en zones de població bàsicament autòctona i només cal veure el mapa electoral de Catalunya per a comprovar-ho. A Granollers, malgrat el baix nivell de conscienciació i el grau elevat de desinformació, la participació també ha estat notable; i a pobles com a Montmeló assolí el 69,5 %; als barris populars barcelonins tant la participació com els vots afirmatius eren molt superiors als de zones com Pedralbes i Sarrià on resideixen sectors importants de la burgesia.

A tots aquests elements que indicàvem podríem afegir més coses encara que el mateix pas del temps i l'anàlisi més freda dels resultats es cuidarà de

completar i aprofundir. Cal però veure també quina perspectiva se'ns obre a partir d'ara i quines tasques hem de realitzar. Cal, ara més que mai, que incorporem a tota la població a la labor de reconstrucció nacional de Catalunya, que ningú no pugui sentir-se ni marginat ni oblidat. No hi ha només pròximes les eleccions al parlament que cal que aconseguixin un nombre de participants molt més elevat, hi ha sobretot la urgent necessitat de que el poble participi plenament en la profunda mutació que ha de sofrir necessàriament Catalunya: la revitalització de les comarques i la reordenació del territori; l'estructuració de nous òrgans de participació democràtica en els diversos àmbits de la vida del país, el debat actiu sobre el nostre futur com a poble, com a nació.

Ens cal reconstruir Catalunya amb la participació de tots i qualsevol actitud d'indiferència ens ha de preocupar profundament i fer-nos reflexionar sobre si la tasca que hem dut a terme ha estat l'adequada i així, si és necessari, posar-la en qüestió en la mesura que no sigui la que cal en aquest moment històric tan transcendental per al poble català, per l'avenç i la consolidació de la democràcia, en el camí de la recuperació de les nostres llibertats nacionals.

Miquel Blancher
Comitè de Granollers
P. S. U. C.

Posar-hi les rodes perquè pugui anar endavant

La valració del Referèndum del dia 25, per l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, reflexa uns resultats força acceptables, sembla ser que tindrem l'Estatut.

Granollers, la participació en el Sí ha obtingut un bon percentatge un 63'06 per cent de vots afirmatius és una bona participació pels nostres conciutadans. Dins una bona part de Granollers creiem en la necessitat de tenir alguna força motriu per a començar-la a fer treballar, mancarà a nosaltres posar-hi les rodes perquè pugui anar endavant, dins el que permeti el contingut d'aquest projecte d'Estatut.

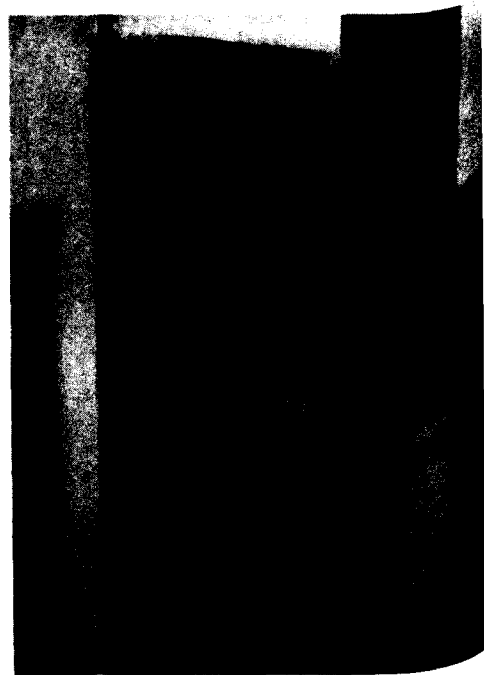
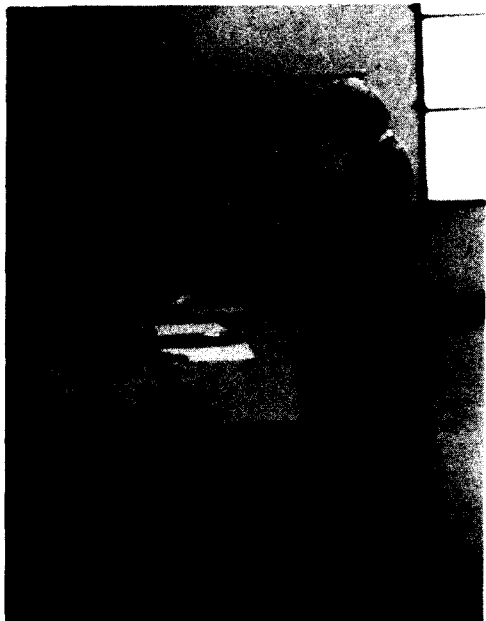
Els vots que s'hagin pogut obtenir del NO a l'Estatut, encara que siguin d'un 11'68 per cent, no té perquè preocupar-nos, sempre hi ha el qui no l'interessa absolutament les autonomies, per tant pel nostre punt de vista, no té molta importància.

El que sí tenim que donar-hi importància és amb l'abstenció que hem tingut, sigui el nivell de Granollers com el de tot el Principat de Catalunya, per tant es té de suspesar amb atenció i donar-hi la importància que requereix. Són molts els ciutadans que no han votat en aquest Referèndum que donen uns resultats d'abstenció bastant elevada per això s'ha de tenir en compte.

No podem pas acceptar que aquestes abstencions hagin estat produïdes pel temps meteorològic. Hem de convenir que el temps no va acompanyar, però, no ens hem pas d'enganyar. Si el projecte d'Estatut tingués un contingut més ampli que s'hagués apropiat al que tots nosal-

tres hem estat reivindicant en el transcurs d'aquests dos anys de lluita per un Estatut més nostre. Creiem que ni amb pluja, ni per més temporals que haguessin ocorregut tots aquests catalans que senten Catalunya com el qui més, no hi hauria hagut quasi abstenció. Malgrat tot no ha estat així, si bé cal tenir-ho en compte.

Esquerra Republicana Catalunya
Secretari Secció Local
N. Civil



Valoren el Referèndum (1)

El poble de Granollers a favor de l'Estatut d'Autonomia

Convergència Democràtica de Catalunya ha fet una primera valoració dels resultats del Referèndum sobre l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia, que considera francament positius.

Les xifres de més d'un 84 per cent de vots afirmatius, que representen més del 53 per cent de tot el cos electoral, són suficients per a demostrar la voluntat majoritària del poble de Granollers a favor de l'Estatut d'Autonomia. A qualsevol país de democràcia consolidada serien resultats gairebé sensacionals. Pel nostre gust són una mica curts, però de totes maneres obren de bat a bat les portes del camí de l'autogovern de Catalunya.

L'abstenció ha estat important. Molt semblant a les de les eleccions municipals, la qual cosa, fins a cert punt, és un èxit si és té en compte les deficiències de preparació de la consulta. És evident que des del poder es tingué molta més cura del referèndum de la Constitució que no pas d'aquest. Un detall significatiu és el de no haver-se remès paperetes de votació al cos electoral, ni haver-se indicat a la gent el col·legi on li corresponia votar, com s'havia fet en consultes anteriors. Aquest sol detall afavorí l'abstenció. També l'afavoriren: la manca de lluita veritable, ja que tothom preveia un resultat favorable a l'aprovació del projecte; el cansament per tantes consultes electorals en tants pocs mesos; cert desànim per la manca de resultats positius en la marxa de la cosa pública, malgrat el procés democratitzador, en el curs del qual la situació econòmica i social ha empitjorat, i no pas millorat, i no tothom fa un anàlisi objectiu de les causes, que no radiquen pas en la democràcia; certa desil·lusió pel mal funcionament de l'Ajuntament; manca d'entusiasme per un Estatut més curt que el que molts desit-

javen; i les causes pròpies de totes les consultes (gent desinteressada de la cosa pública, comoditat, etc.).

Una part de l'abstenció es deu, també, als errors dels cens on hi figuren difunts i menors de 18 anys, la desorientació respecte al lloc on havien de votar, que molts cercaren inútilment; i, encara que s'hi hagi fet broma, és ben evident que la pluja jugà a favor de l'abstenció.

També anotem a favor de l'abstenció la por de certs sectors pel futur polític i fiscal de Catalunya, ja que es temen un govern socialista-comunista i una doble imposició per tal de mantenir l'Estat i la Generalitat, si bé aquests sectors nodriren bàsicament el vot negatiu, juntament amb els defensors de l'Espanya uniforme o castellanitzada, governada des de Madrid, i també amb gent modesta enganyada amb l'amenaça que «els catalans» els retornarien a les seves terres d'origen o d'altres per l'estil. Per motius ben diferents, també hi hagué independentistes que votaren NO. Tot això explica l'elevat

percentatge dels vots negatius, que superà un 11 per cent, que representa més del 7 per cent del cos electoral.

Cal observar, també, que la participació fou més elevada als barris més antics de Granollers, en alguns dels quals es superà el 70 per cent, i més reduïda als barris d'immigració més recent, en alguns dels quals es baixà llargament del 60 per cent. Aquests últims també foren els més alts en vots negatius, on s'assoliren xifres de més d'un 14 un 16 o un 20 per cent, possiblement com a resultat d'aquelles propagandes i de la política dels grans blocs de cases isolades dels barris vells de la població, que ha dificultat la comunicació amb la resta de la comunitat i, per tant, la integració.

Finalment, pot celebrar-se la plena llibertat i l'ordre que ha regnat en la consulta electoral, que esperem que sigui una promesa de pacífica convivència en el marc de la Catalunya autònoma, que tots plegats, els del Sí, els que s'han abstingut, i fins i tot els del NO, hem de construir, amb entusiasme, amb tolerància, amb seny, amb justícia i en llibertat.

*Convergència Democràtica
de Catalunya*

Clarors i fosques del Referèndum

Tot i no tenir enllestida una valoració detallada dels resultats del Referèndum sobre l'Estatut a Granollers, el PSC vol destacar els següents aspectes:

1. L'Estatut d'Autonomia de Catalunya ha estat aprovat per un ample marge de vots afirmatius, marcant una fita decisiva en el llarg procés de lluita per retornar al poble el seu autogovern i obrint un nou període en que el treball de tots s'haurà d'orientar a omplir de contingut aquest autogovern i així empenyer la construcció d'una Catalunya nova, on tots els catalans, d'origen i d'adopció ens hi sentim plenament identificats.

2. L'elevat índex d'abstenció és l'aspecte preocupant dels resultats. Considerem que l'abstenció conscient, propagada oportunísticament per alguns sectors, té molt poc pes. Per altra banda alguns motius tècnics (irregularitats en el cens, campanya oficial poc acurada...) i climàtics poden haver-hi ajudat. Però, per damunt de tot, aquest 37 % d'abstenció que s'ha produït a Granollers posa en evidència un perillós distanciament d'una part de la població respecte al procés democràtic en que està immers el nostre país.

3. La campanya realitzada pels partits polítics favorables al Sí a l'Estatut no ha estat ni suficientment engrescadora ni ha despertat l'entusiasme adequat en la població.

L'esforç d'explicació del que és l'Estatut i el que representa pels catalans no ha estat clarificador ni suficient.

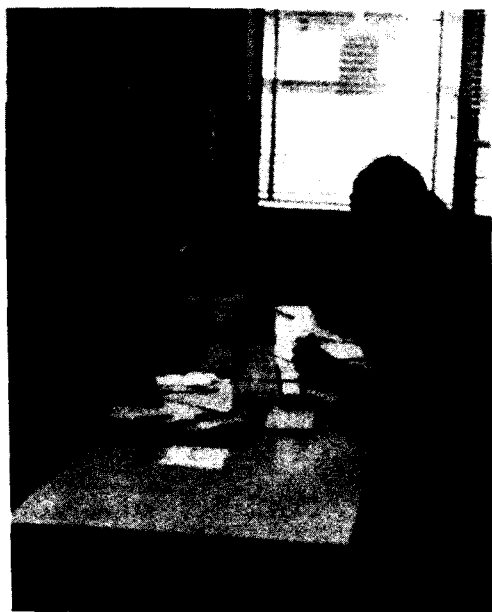
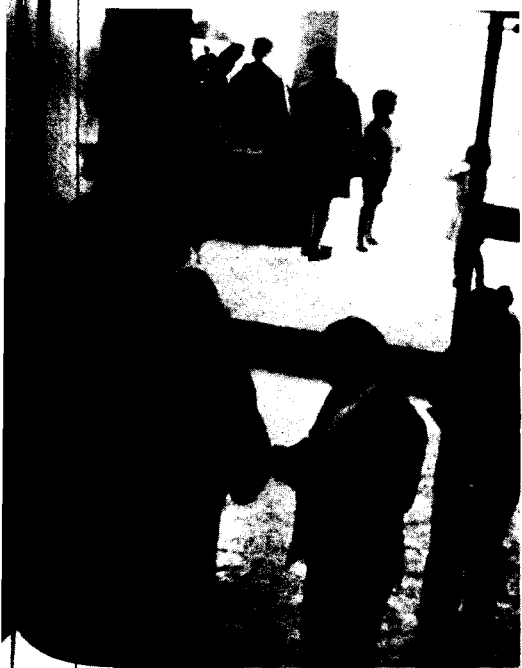
Cal que els partits majoritaris, uns més que altres, fem una seriosa autocrí-

tica dels pocs esforços esmerçats en aquesta campanya.

Però per damunt de tot el que cal és seguir lluitant perquè Catalunya assoleixi noves cotes de llibertat, igualtat i progrés i per aquesta lluita ara disposem d'una eina molt important, que és l'Estatut d'Autonomia.

Les eleccions al Parlament de Catalunya, la formació del primer Govern català sorgit de la voluntat popular i l'elecció del President de la Generalitat són qüestions en les que cal anar pensant i que han de merèixer l'atenció de tots els ciutadans de Catalunya.

P. S. C. (Granollers)



Miracle! Miracle!

L'abstracció és l'acte de despullar un ésser de les seves notes o característiques particulars per tal de quedar-se'n només el concepte general, que és per tant, immaterial. Abstreure és una de les funcions més elevades de l'home i una demostració que en ell, en l'home, hi ha més realitat de la que poden trobar-hi la física i la biologia. És una demostració de la seva espiritualitat.

Aquest honor pot tornar-se deshonor si l'abstracció és ulteriorment transformada en quelcom d'objectivament real i físic. És allò que fan els totalitarismes.

Gràcies a l'abstracció tenim —com hem dit suara— conceptes o idees generals. Els triangles han fet possible la trigonometria gràcies a haver estat convertits en pures idees: de triangles de ferro o de ciment n'ha sortit aquest concepte «triangle» que serveix per a tots els triangles materials haguts i per haver.

Repetim-ho, però, que l'abstracció és una feina delicada que pot resultar no bona.

Vet-aquí, d'uns quants senyors molt concrets, hom n'ha abstret notes importants com són el ser o no bona persona, ser o no intel·ligent, ser o no ben intencionat, etc. i, hom n'ha guardat, només, el carnet d'identitat... i els diners. Llavors, amb l'ajuda de les lleis inventades pels homes, d'aquestes restes d'home, d'aquests quasi-maniquís, hom n'ha fet una anomenada «societat anònima»

que, a semblança de les persones de depò (i —una vegada més— gràcies a les lleis inventades pels homes) té uns determinats deures i uns determinats drets. N'ha sortit una ficció: La «persona jurídica».

Atortunadament (almenys a casa nostra) moltes societats anònimes no ho són gaire d'anònimes car tothom coneix els tres o quatre personatges que han sofert l'«strip-tease» de l'abstracció; molt sovint aquests tres o quatre que formen l'anònima les passen més morades que els treballadors... Però si ens n'anem a les anònimes mastodòntiques i a les multinacionals, llavors la societat anònima es mostra amb tota la seva monstruositat i amb la seva manca d'humanitat. Per alguna cosa és una societat «sense nom» que alguns perifrassen «societat sense ànima». Ja s'hi compte amb el fet que aquestes societats, el déu de les quals és només el lucre i on les persones són pures targetes perforades per a ús de les computadores, són societats sense entranyes. Per això és un cas segurament inèdit en la nostra història que una companyia d'aquestes, de cop i volta (almenys per un instant), presenti reaccions humanes, «senti», tingui emocions... És el cas de la nostra nacional Companyia Telefònica la qual, segons els diaris, «s'ha sentit ofesa» i fins ha depositat una denúncia per ultratges.

Pígmalió, havent acabat d'escolpir l'es-

tàtua d'una dona, se n'enamorà i demanava als déus que la hi donessin vida... Una companyia anònima que pren una ànima, que «senti», que s'indigna...? Realment, això és una miracle!

J. Rovira Tenas

Cuina

FLAM DE COCO

Sempre és agradable, poder obsequiar els nostres amb postres diferents. Encara que no anem massa sobrats de temps, hi ha coses, que es fan gairebé soles. Cal només posar-hi un xic de bona voluntat per part nostra, per a fer contents a la família. Aplegar-se al voltant d'una taula una mica acurada, dóna sempre resultats satisfactoris. Segons Brillat Savarin, contribueix més a la felicitat del gènere humà una vianda nova, que el descobriment d'un astre.

El flam que proposo, es prepara així: Deixateu tres ous com per truita, afegir-hi un pot petit de llet condensada, i aquesta mateixa mesura (el pot) de llet normal, i 100 grs. de coco ratllat. Feu cremar sucre com per un flam qualsevol. Aboqueu-hi la preparació; queda tan sols posar-lo a bany maria, una mitja hora.

Montserrat Ponsa i Tarrés

AUXILIAR DE CLÍNICA

**Curs de
Formació Professional de Primer Grau
Tècnic Auxiliar**

Títol atorgat, previ exàmen, pel Ministeri d'Educació i Ciència (segons les Ordres de 8 de març del 1977 i 8 de maig del 1978), amb validesa a tot el territori nacional i puntuació per a la Seguretat Social (conforme a l'establert per Ordre Ministerial de 13 de març del 1977).

D'especial interès pels que aspiren a ocupar-se a qualsevol classe de centre sanitari: clíniques, hospitals, sanatoris, parvaris, guarderies infantils, residències d'ancians, etc.

Professors titulars per cada àrea cultural

Classes pràctiques des del primer dia

Places limitades

Informació i inscripcions: de 10 a 1 i de 5 a 7

CLINICA BALMES

**Carrer Balmes, 248 - Telèfon 217 64 54
BARCELONA**

Grup Assegurador CATALANA / OCCIDENTE

Més d'un segle d'experiència asseguradora

**La Catalana - Occidente
La Previsión Nacional
Intercontinental - Cantabria**

Utilitzem la Informàtica per a servir millor

El nostre Grup fou pioner en l'aplicació de la Informàtica a Assegurances al posar en servei un Ordenador I.B.M. 1401 en 1963. Continuem mantenint nostra posició de liderat amb l'utilització del nostre Ordenador 370/148 amb teleprocés, que permet l'accés directe de les oficines i sucursals a la Unitat Central, instal·lada a la seu Social del Grup.

Tot és amb el desig de millorar més l'agilitat i qualitat del servei que prestem.

**Tenim les nostres Oficines a
Granollers-Carrer Girona, 2**

Campionats del Vallès a Terrassa

En aquests passats campionats, els 16 ens, han constituït el triomf més ampli de l'equip local, puix que tant en la categoria masculina com femenina quasi s'ha doblat la puntuació als equips classificats en segon lloc.

Durant la disputa de la 1.ª jornada es va batre l'únic record local (també dels campionats) amb el salt de perxa, aconseguint els 4'15 m. per l'atleta Jordi Cladenas, que el va recuperar als dos dies d'haver-hi batut en Salvador Primo que saltà 4'13 m. el dia 12 celebrant-se el 18è Trofeu Elisabet a les pistes locals.

L'altre atleta distingit va ésser en Josep Riquer en aconseguir unes marques excel·lents amb pes (12'52) i disc (40'22 m.) demostrant les seves possibilitats de figurar cap-davanter als rècords locals. En poc més d'un any ha millorat 1'5 m. en pes i 14' m. en disc.

Hem parlat de distingits sense voler desmerèixer als altres components, puix que de les 20 proves disputades, els locals en varen guanyar 14, i si el temps hagués acompanyat, algun altre també tindria millor marca.

Amb perxa, prova que els granollerins l'han guanyada sempre, s'aconseguien les tres medalles, la de bronze, per el veterà Vià i s'aconseguí el doble amb pes-triple-salt i 110 valles i primer i tercer amb alçada-jabalina, i 400 valles.

L'atletisme local, ara que torna a estar a mans granollerines, ha agafat el bon camí i al primer any ja ha recollit els fruits. En totes les categories s'aconsegueixen rècords i esperem que aquests no deixin d'aconseguir-se les properes temporades.

L'equip femení, en aquest campionat que no havia guanyat mai, enguany també l'han aconseguit amb molta diferència de punts i amb autoritat en algunes proves com la llargària i els 100 mts. amb els tres primers llocs, i amb 9 títols de campions de les 14 especialitats diferents. Tot i el mal temps ja comentat, algunes atletes obtenien bones marques a prop de les màximes personals. A més dels èxits de la llargària i 100 m. s'aconseguia el doble amb 200 m. i 400 m. jabalina i 400 valles, un gran final per una bona temporada que demostra clarament la recuperació.

C-11

GLOSES

Unes sabates estretes

Diuen que un dels encisos de les comèdies de Plaute deriva de la riquesa de mots plebeus que usava a tort i a dret, mentre fossin l'essència pura i viva de l'expressió verbal dels seus personatges. El geni d'aquest escriptor llatí rau en la ingènita fogositat amb què ells s'expliquen, i fins de vegades les paraules que diuen sobten per allò que tenen d'ex-abrupte.

Ell s'abandona a la seva verbositat; i sense fer cas d'incongruències, explota a fons tota la bellesa que pot extreure d'una escena còmica, mentre sigui vivent el llenguatge, encara que desbordi la seva llibertat d'expressió amb mots naturals i populars de baixa mena.

Recordem que, anys enrera, una seriosa i delicada dama va reptar la seva filla, davant nostre, tan sols per haver dit que un cert vestit «era de color de gos com fuig». Li semblava una vulgaritat imperdonable, tot i que ja érem lluny del temps del mirinyac i tampoc no ens posàvem «als peus de vostè» quan ens presentaven una senyoreta.

Vé a tomb aquest llarg exordi —de què us demanem perdó— perquè l'altre dia vam anar-nos a comprar unes sabates, i la dependenta de l'establiment —rossa i tendra com una damisella— va dir-nos, en respondre a una nostra observació: «Té tota la raó, senyor, perquè les sabates estretes són molt empenyadores».

Fet i fet va expressar-se, només, dintre la naturalitat amb què el jovent l'avui ha trencat el fermall de tants i tants convencionalismes i comportaments que abans ens eren d'allò més sagrats. Era tot un altre món, aquell. I limitem-nos, ara com ara, a constatar el canvi.

XIXU

Handbol

Michelin no pogué amb el Granollers

El Granollers segueix en la seva bona línia d'actuacions, va treure dos punts de Michelin, un desplaçament molt difícil a priori. El partit de dues parts completament diferents, la primera amb avantatge dels vallisoletans i la segona de l'equip vallesà.

Molt bona la labor defensiva de tot el conjunt destacant Puig i el porter Farreras, que es va permetre el luxe de marcar un gol que fou el que pràcticament decidí el partit.

Cal mencionar la labor dels àrbitres que es mostraren justos i eficaços en tot moment.

La sorpresa de la jornada la donà Qui-ni al alinear el jove jugador Junqueras de l'equip provincial, destacant dintre del conjunt amb seguretat defensiva i anul·lant a l'extrem de l'equip contrari i a més s'apuntà un bonic gol.

FITXA TÈCNICA:

Michelin: Peñalva, Martín (4, 1 p.); Nemesio (4, 2 p.); Molina (6); Téllez (1); Ruiz (2, 1 p.); Cuaserna, Ugarte, Juanín y Prat.

B. M. Granollers: Cid (Farreras (1) porter suplent); Ventura (1); Ariño (4); Alcántara, Rubiella (2); Raga, Puig (6); Junqueras (1); Picón (6, 4 p.); Moral, Cristófol (3).

Àrbitres: Sres. Randua i Vives Tarra-gona.

Cal destacar la campanya que porta l'equip de categoria provincial del B. M. Granollers que després de sis jornades del campionat va situar líder imbatut, màxim goleador, mínim golejat, essent un aspirant al títol, amb un equip d'una mitja d'edat de 19'8 anys, havent ingressat en ell, nou jugadors procedents del juvenil.

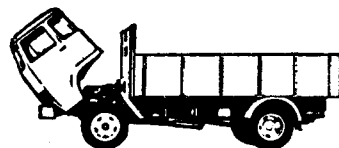
La labor del senyor Raga comença sortir-ne els efectes, ja que tres dels seus jugadors estan a la divisió d'honor i els que queden tots tenen possibilitats d'arribar, essent el futur del Handbol de Granollers.

Miquel Maymó

Ebro el líder

Para ser líder,
para poder ocupar el primer lugar
y mantenerse en él
se requieren cualidades superiores.
Es el caso de EBRO. El camión líder:
por su mayor rentabilidad,
por su bajo coste de explotación,
por su fabulosa red de

concesionarios en toda España,
por su economía de
entretenimiento, por su mayor
duración, por su seguridad...
EBRO, el líder. El de la cabina
abatible. Téngalo en cuenta en el
momento de la compra.
Al decidir el camión, su camión.



aVance con EBRO
el de la cabina abatible

CONCESIONARIO
OFICIAL

Fabricado por **Motor Ibérica, S.A.**

Auto Granollers S.C.

Jardineria

Marqueses

A qui no li agrada presumir d'una marquesa amb quatre o cinc fulles? Cosa difícil és tenir-ne una que es faci mirar a l'hivern si no és dins d'una casa darrera una vidriera ben situada.

La planta en qüestió no obliga gens, només vol una temperatura ambient que no la mortifiqui, no està bé a menys de 15 graus; a l'hivern dins de casa amb temperatures altes també està còmoda, només cal abonar-la cada quinze dies i regar-la més sovint ja que en assecar-se la terra acabaria perdent fulles.

Si en teniu alguna que estigui malalta, o no es mogui, traiue-la del test, si té només una fulla, és igual, canvieu només la terra, aboneu i esperar a veure què fa. Podria estar mal acurada.

Si no creix amb aquesta maniobra, a tallar-la s'ha dit. Amb una mica de sort tindreu marqueses per regalar.

Tallar-la vol dir: agafar una ganiveta esmolada i del tronc fer-ne rodanxes, com si tallessiu llimones groixudes, pro-

curant que a cada tall hi quedi un nus, que si us hi fixeu no és difícil de veure. Si això passa a la primavera, no tindreu problemes, qualsevol racó del jardí, sota una planta on tingui un petit recés, allà hi sotarreu, a dos centímetres de terra, aquests talls del tronc de la malaltissa marquesa i us podeu trobar amb l'agradable sorpresa que algun dels talls, o bé tots, no en facin solament una sinó tres o quatre a la vegada.

Sempre cal donar una mirada allà on l'heu plantada i posar-hi un senyal per evitar que remouent la terra malmetés-siu els seus brots. Si passa a l'hivern,

poseu els talls en un raconet que tingueu ben situat dins de la llar, també poden anar bé.

La flor d'aquesta planta és millor tallar-la quan estigueu convençuts que el tronc que fa la flor no és cap fulla, quasi no es pot dir que sigui una flor, no té cap bellesa ni és estètica, en canvi representa la planta un gran esforç que li frena la creixença.

És una planta que en diferents temps de l'any les seves fulles segreguen un líquid tòxic, cosa a tenir en compte a les cases que hi ha infants.

Montserrat Dalmau

YOGA i CATSUGEN

Cada mes comencen

CURSOS D'INICIACIÓ

Informació: Plaça de les Olles, 10 (botiga) - Telèfon 870 24 13

CALÇATS CANAL

Carrer Sant Roc, 21 - Telèfon 870 06 31

GRANOLLERS



**AL SERVEI DE LA
INDÚSTRIA ELÈCTRICA
DES DEL 1920**

Programació dolenta

Oh, sí, sí, aquesta setmana la cosa està fotuda. Imagineu-vos de fer el comentari d'una programació cinematogràfica que, em sap molt de greu dir-ho, no val una m... Perquè ja em direu si el que fan al cinema Astòria val la pena: «Un hombre en casa» segons la sèrie de la T.V. i «Operación relámpago», que si no tinc mal entès, es refereix als esdeveniments d'Entebbe.

En el Mundial (d'on sempre n'esperes quelcom de qualitat) va i, clar està, de cara a la comercialitat, ens donen dues «S». Escolta tu, dues «S». No una, sinó dues: «La profesora de Ciencias Naturales» i «Chica pequeña, pero muy sexy». Ala, a trempar i riure. Déu meu, país.

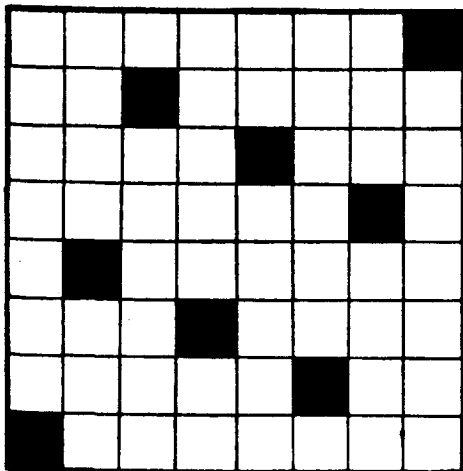
En el Principal, «quelque chose de qualité» (tararí-tararí): «Los cuentos de Pasolini» d'en Sergio Citti. Em sembla que inclús un cec pot veure (m'agrada en Berlanga) que aquest muntatge és un altre «a ver que podemos sacar del morboso filón passoliniano». «Tiempo ha» aquesta mateixa fórmula publicitària es

va fer servir per promocionar «Ostia». En Sergio Citti era amic d'en Pasolini i junts havien fet alguns guions, però relaciona aquestes circumstàncies, afinitats ideològiques o aspiracions artístiques amb el fet de l'assassinat d'en Pier Paolo em sembla repugnant. Que els productors i distribuïdors s'ompliran les butxaques, sí, d'acord; però no amb els meus diners.

I en el Majèstic ens donen una cosa rara que ens ve d'Amèrica. Un film de sèrie B i que, gràcies a la publicitat, s'ha convertit en una font de «peles» i de problemes. «The Warriors», aquí «Los amos de la noche», és un producte que tracta de la violència de les bandes de joves americans (aplicable també a les d'altres nacionalitats), i que ha originat el gran «bum-bum» arreu on s'ha projectat. La ficció de la pantalla s'ha traslladat al carrer i a França li han posat la «X».

Jaume Ortuño

Mots encreuats - 39 • Quico



HORITZONTALS

1. Escarabats musicals britànics. — Contracció. Quan les fa algú tot caminant, vol dir que va begut. — 3. Al revés, mata-indis. Es fa servir per secalfar cadires. — 4. En Kunta-

Kinte ho fou Vocal. — 5. Consonant. Els de telègraf van penjats en pals. — 6. El mateix número tres cops. Lletres de «colors». — 7. Que ha passat molt temps. Tros de ruc. — 8. Al revés, mena de sac de llana per a dormir-hi a sobre.

VERTICALS

1. En Ringo la feia sonar. — 2. Ni vosaltres ni nosaltres. Aproximadament, pels volts d'una certa quantitat. — 3. Vocal. Habitant d'un país al nord del nostre. — 4. La dona del pianista. Quaranta nou. — 5. Limitada Societat. Vessa, buida. — 6. Penyal sota l'aigua, no ben descobert. Consonant. — 7. Ni teu ni meu. Consonant. — 8. Al revés i en plural, persona d'ulls grossos.

SOLUCIÓ AL NÚM. ANTERIOR

H.: 1. Degotar. — 2. In, Lotus. — 3. Aviò: esA. — 4. Magror. L. — 5. A. Usitat. — 6. Nua. Dalí. — 7. Tenia. Or. — 8. Tarraco: V.: 1. Dimant. — 2. Envà. ueT. — 3. G. Igua-na. — 4. Olor. Ir. — 5. To. oidaR. — 6. aterA. A. — 7. Rus. aloC. — 8. Saltiró:

Agenda

Cinema

ASTORIA

Un hombre en casa

Operación relámpago

MAJESTIC

The Warriors

Pecado sin malicia

MUNDIAL

La profesora de Ciencias Naturales

Chica pequeña pero muy... sexy

PRINCIPAL

Cuentos de Pasolini

Exposicions

Sala Sant Jordi de la

Caixa d'Estalvis de Catalunya

Triadó - olis

Caixa d'Estalvis de Sabadell

J Navarro i F Martínez

Olis i talles en fusta

A B, Galeria d'Art

Sala A

cinc espais - cinc artistes

Sala B

Fernández Navarro - ceramista

Futbol

Dissabte, 3

Tarda, a les 4 - Alevins

Granollers B - Martorelles

A les 5 - Infantils

Granollers B - Selecció

Diumenge, 4

Matí, a les 9 - Alevins

Granollers A - Llinàs

Matí, a les 10 - Juvenils

Granollers A - Parets

A les 11,45

Granollers - Santboià

Tarda a les 3,25

Gramics Bigues

Hanbdol

Dissabte, 3

Campionat Prov 1ª Categoria

Granollers - Premià

Diumenge, 4

Campionat Juvenil 1ª Categoria

Granollers - San Fernando Terrassa

A les 12,30 - Divisió d'Honor

Granollers - Bidasoa

Bàsquet

Diumenge, 4

Matí, a les 915 - Juvenils

Areslux Granollers - Castellet

A les 10,45 - Juniors

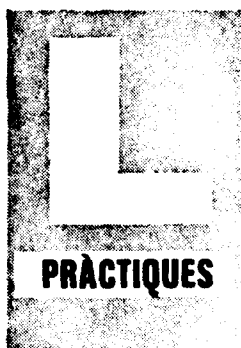
Areslux Granollers - Castellet

A les 12,15 - 3ª Divisió Nacional

Areslux Granollers - Motaró

Foto Batlle

Revelat de color fet per KODAK



Centre de Formació
de Conductors

SCALEXTRIC

Vostè necessita el Carnet

Benvingut
al permís de conduir
Aconseguíu-lo
sense esforç i pagueu-lo
sense problemes

PREUS POPULARS

Roger de Flor, 57 - Passeig Colon, 29

Telèfon 870 66 16

GRANOLLERS

ellams
Duplicator C.º, S. A.

Fundada en 1917

Màquines Multicopistes
Gravadors Electrònics de Clixés
Guillotines
Clixés Multicopista
Tipus Mecanogràfic i Electrònic
Tintes Multicopista
Tipus Emulsió i Oli
Corrector Clixés
Estoigs Estyletes per a dibulx clixés
Planxes per Offsset

IMPORTANT: Totes les màquines i accessoris oferts
en aquesta llista, són exclusivament importats del Japó

Distribuidor Oficial i Servel Tècnic

Llibreria Carbó

A. Clavé, 36 - Telèfon 870 04 32



LLUIS GARRIGA, S. A.

Aparellatge elèctric

Angel Gulmerà, 7 al 11 - Telèfon 870 21 94

Telex n° 53061 Luga

GRANOLLERS

BARCELONA

even

FORJATS-CERÀMIQUES-SANITARI

Exposició i Oficines:

Roger de Flor, 47, 49 i 51 baixos

Tel. 870 44 58/62 - GRANOLLERS